

Βουκουρέστιον 17 ΙΧ 1927

Αγαπητή Γεωργία

Πέρασαν 3 χρόνια και 3 μήνες και εγώ δεν σου έγραψα δυό λόγια μην νομίζης αγαπητή μου πως σ'άλησμόνησα, όχι ουδέποτε θ'άλησμονήσω τις στιγμές ανακούφισης που με χάριζες όταν ήμουν στρατιώτης.

Η φωτογραφία σου έχει καταλάβη την καλείτερη θέσι στο δωμάτιό μου. Την έχω τοποθετημένη απέναντι στο κρεβάτι μου και μόλις ξυπνώ πρώτα πρώτα αντικρύζω εσένα.

Έτσι είνε η ξενητιά αγαπητή μου είνε βαρειά όσο και αν καλοπερνά ο ξένος είνε πάντοτε ξένος η φροντίδες είνε περισσότερες έχει στιγμές απελπισίας πολλές φορές μένει ο ξένος μόνος, ολομόναχος χωρίς να έχη ένα συγγενή, ένα φίλο ένα συμπατριώτη του που να εξομολογηθή να πη τον πόνο του, να παρηγορηθή. Εγώ που ποτέ δεν κακοπέρασα πάντοτε διασκέδασα και πάλιν είχα στιγμές που βλαστημούσα εκείνον που μου σκόπησε να έρθω εδώ.

Μπορώ να σου πω ότι ωφηλέθην πολύ, έμαθα τη γλώσσα σε βραχύ χρονικό διάστημα, έμαθα πράγματα που δεν τα γνώριζα, έμαθα πράγματα που δεν υπήρχαν στην Ελλάδα και πράγματα που αν είχα αυτού 1-2.000.000 δραχμάς εμπορούσα να τα διπλασιάσω μέσα σ'ένα χρόνο.

Εδώ υπάρχουν πολλοί ξένοι που εκμεταλεύονται τον τόπο. Το εμπόριο, η βιομηχανία, η οικονομία είνε ως επί το πλείστον στα χέρια των Ελλήνων, Εβρέων, Γερμανών και Ούγγουρων κ.α. και κάθε λίγο καταυθάνουν ξένοι με νέες εφευρέσεις εκμεταλεύσεων.

Είνε χώρα με πολλά πλούτη παράγη το παν και άφθονον αλλά το κράτος δεν μπορεί να προοδεύση προοδεύουν όμως οι ανώτεροι υπάλληλοι οι διαχειριστές της δημοσίας περιουσίας. Οι χωρικοί δεν θα ξυπνήσουν ποτέ αυτοί θα είνε πάντοτε υποταγής στους πλουσίους. Η Ρουμανία προ του Πολέμου αριθμούσε 7.500.000 και τώρα αριθμοί περί τα 17.000.000. Πήραν πολλά μέρη χωρίς να νικήσουν μάλιστα ενικήθησαν τους κυνήγησαν οι Βούλγαροι μέχρι την Μολδανιάν αλλ' η συνθήκη του Τριανόν τους έδωσε τη Βεσσαραβία από τη Ρωσία, την Βουκοβίνα από την Αυστρία, την Τρανσυλβανία από την Ουγγουρία και την Δοβροντζά από την Βουλγαρία. Η μεγαλυτέρα χώρα είνε η Τρανσυλβανία έχει μεγάλες πόλεις και πολλά εργαστήρια αλλά τίποτε δεν ανήκει σε ρουμάνους, οι Ρουμάνοι των νέων μερών είνε ποιό κουτοί από τους άλλους.

Εδώ στο Βουκουρέστι γίνονται οικοδομήματα μεγάλα όσο πάει και μορφαίνει έχει πολλά και μεγάλα εμπορικά καταστήματα τα οποία τα κατέχουν ως επί το πλείστον, οι Εβραίοι. Οι άνδρες καθώς και οι γυναίκες τους αρέση να ντύνονται καλά και βάφοντε πολύ.

Φιλία ειλικρινεί δεν έχει ο Ρουμάνος και αν ποτέ κάμη το φίλο νπρο παντός στο Έλληνα (τον οποίο μισή πάντοτε) το κάμη για να τον εκμεταλευθή πράγμα που

δεν το κατορθώνει και έπειτα φθονεί και εχθρεύεται και αν εύρη περίσταση μπορεί και να τον καταστρέψει. Οι Ρουμάνοι ποτέ δεν ερωτεύονται, κυνηγούν όμως τα κορίτσια πολύ και μόλις κάμουν γνωριμία ζητούν και τα απολαμβάνουν με πολλές υποσχέσεις αυτές πολύ εύπιστες παραδίδονται. Πολλοί ομιλούν ότι δεν υπάρχουν ούτε 10% κορίτσια. Είναι δε πολύ φιλάρεσκες της αρέσουν τα φλερτ και τα σπορτ. Η κατωτέρα τάξη στη γυναίκα με τον άνδρα χωρίς στεφάνι το κάνουν λόγω οικονομίας και δεν τόχουν σε ντροπή να το λένε ότι δεν είναι στεφανωμένες κι έπειτα αυτή η ένωση δεν διαρκεί περισσότερο από 1-2 ή 5 χρόνια το πολύ. Εδώ ισχύει ο πολιτικός γάμος ο οποίος στιχίζει και πολύ φθηνά με 1000 λεί παντρεύεται κανείς ο θρησκευτικός δεν είναι υποχρεωτικός παρά του νόμου διαζύγια είναι πολλά επηδεί οι άνδρες δεν είναι καλοί οικογενειάρχοι και η γυναίκες δεν δέχονται πολλούς περιορισμούς και παρατηρήσεις και επειδή μπορεί να κερδίσει μονάχη της τι χρειάζεται να ζήσει.

Τώρα ας σου πω και για μένα. Τον πρώτον χρόνο πήγα ταμίας σ'ένα βαριετέ-καμπαρέ κ'έπειτα διευθυντής σ'ένα μικρό εξοχικό ένα χειμώνα δεν εργάσθηκα καθόλου, δεν άφησα όμως σαλόνι για σαλόνι πέρυση το καλοκαίρι ήμουν διευθυντής ενός μεγάλου ζυθεστιστορίου εξοχικό και φέτος το ίδιο. Τώρα είμαι σε μια εταιρία εισαγωγής και εξαγωγής. Πέρυση παρά λίγο να πάρω μια Ρουμανίδα η οποία είχε ένα σπήτι αξίας 1.000.000 ήταν όμως χρεωμένο 100.000 και τους ζήτησα να μου το γράψουν το σπήτι στο όνομά μου και δεν είχαν εμπιστοσύνη φοβούνταν μήπως το πουλήσω και φύγω για την Ελλάδα. Το ίδιο κι εγώ δεν είχα εμπιστοσύνη σε'κείνη μη μ'αφήσει έπειτα που ιδή το σπήτι της ξεχρεωμένο και έτσι έμεινε το συνοικαίσιο ατελείωτο. Έπειτα κι εγώ διασκεδάζω και φέρομαι όπως οι Ρουμάνοι όπως χορεύουν και άλλοι και εγώ.

Πρειμένω γράμμα σου με ανυπομονησία.

Τώρα σε καληνυχτίζω

Τους χαιρετισμούς στη Δίδα Νεφέλη

Με αγάπη

Στέλιος Βακαλόπουλος